

Але водночас соціальні мережі позбавляють нас живого спілкування. Відсутній особистий контакт, що не дозволяє передавати справжні емоції. Ми менше сприймаємо чужі емоції і це дає відчуття ізольованості.

Також необхідно визнати як несприятливий для одухотворення культурно-антропологічного простору той факт, що соціальні мережі виявляються найголовнішим інструментом поширення масової культури. Розповсюдження відбувається не тільки через релігійних, політичних, соціальних лідерів шляхом імплементації у громадську думку, але й кожним пересічним користувачем мереж. Можливість виставити своє життя на показ часто виявляється досить привабливою історією, оскільки дає можливість підвищити відчуття власної значимості та популярності. В суспільстві споживання це не потребує оригінальності і зводиться до демонстрування факту бездумного споживання.

Задля популярності люди не тільки повторюють тренди масової культури, а й всіма способами покращують вигляд власного життя, виставляючи картину, яка не відповідає дійсності.

Такий ідеалізований вигляд чужого життя і невідповідність його дійсності і посилюють ізольованість людей, відсторонюють одне від одного.

Висновок

В постіндустріальному суспільстві всі соціальні причини самотності можна звести до недосконалості моральних цінностей, оскільки раннім постіндустріальним суспільством споживання керує виключно жага до популярності та отримання все більших матеріальних благ.

Список використаних джерел

1. Маркузе Герберт. Одномерный человек / Пер. А. Юдина при участии Ю. Данько под редакцией А. Жаровского. М.: «REFL-book», 1994. 368 с.
2. Почему возникает чувство одиночества и что с ним можно сделать. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=YrFn3He-MS4&t=430s> (дата звернення 02.03.2021)

Черевко А. І., здобувачка вищої освіти 2 курсу гр. ФК-191

Науковий керівник – **Киселиця С. В.**, к. філос. н., доц.

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ВПЛИВ ФІЛОСОФІЇ НА ГОСПОДАРСЬКО-ЕКОНОМІЧНУ СИСТЕМУ СУПІЛЬСТВА

Економіка як наука не могла би з'явитися без філософії. Розуміння багатьох економічних питань може бути сформовано лише шляхом довгого осмислення та пошуку логічних висновків. Так як філософія – це наука про особливу форму пізнання, фундаментальні поняття та принципи реального існування, саме вона могла дати поштовх для розвитку багатьох першооснов товарно-грошових відносин між людьми, що є об'єктом вивчення економіки.

Сам термін «Економіка» було сформовано ще античними філософами, коли філософія набувала великих оборотів в своєму розвитку. Першим, хто ввів цей термін був Ксенофонт в своєму трактаті «Економікос», в якому античний філософ виклав ідею ідеального господарства, правила для задоволення всіх необхідних потреб всередині цієї структури. В економічному плані ще найбільш відомими були Платон та Аристотель. Перший в своїх творах «Держава» та «Закони» висловлював свої роздуми щодо структури економіки на державному рівні та процеси взаємодії всіх господарств між собою. Аристотель в свою

чергу зміг остаточно сформувати поняття споживчої та мінової цін, які лежать в основі товарно-грошових відносин в суспільстві.

На наступних етапах розвитку філософії як науки, майже всі видатні представники кожного періоду в історії так чи інакше доторкалися до теми економічних процесів, причини їх виникнення, чинники, які на них можуть впливати. Меркантилізм, капіталізм, марксизм, класичні та неокласичні школи — всі ці економічні напрямки формувалися паралельно або на основі робіт видатних філософів свого часу.

Для прикладу, капіталізм та марксизм як економічні системи, які існують і нині, виникли на основі робіт філософів, які поступово переросли в економічні вчення, які і понині функціонують та розвиваються в своїх напрямках в світі.

Тому не можна відмінити той факт, що філософські вчення, починаючи з античного світу, мають свій вплив і в наш час. Деякі філософи вважають, що економіка – це свого роду реальне втілення абстрактних та суб'єктивних положень. Таким чином можна припустити, що багато питань філософії фактично реалізуються в економіці. До прикладу, відомий політичний економіст і філософ ХІХ сторіччя Карл Маркс на потужному статистичному матеріалі довів, що ринкові відносини виникли в результаті довготривалих товарно-грошових відносин, тобто фактично все соціальне існування визначається економічним існуванням людей.

Основні економічні розробки тісно пов'язані з філософією, адже головні концепції були сформовані не в останні століття, а їх витoki зустрічаємо і в античній філософії, яка на той час мала статус переднауки. В сучасному світі великі господарсько-економічні проблеми можуть бути виявлені та вирішені шляхом аналізу історичних економіко-філософських вчень, позаяк відповіді на деякі питання було знайдено вже багато років або навіть століть тому. Шляхом філософського впливу людство може знову осмислювати старі поняття та створювати нові, глибше проникати в сутність питання та знаходити корінь проблеми шляхом обґрунтування першопричин виникнення й законів функціонування предмету.

Господарсько-економічна система – це досить складний соціальний об'єкт, вивчення якого йде ще з античного світу. Ця галузь – нестабільна та залежить від багатьох факторів: рівня розвитку людства, політичних та економічних аспектів, традицій, психологічної поведінки людей тощо. Майже будь-який філософ так чи інакше торкався і торкається цієї теми, якщо аналізує загальну поведінку людини в соціумі. Проте ця система настільки багатогранна, що всі її проблеми та питання не можуть бути до кінця вирішеними ані мислителями від філософії, ані науковцями від економіки. Але шляхом постійного осмислення, пошуку основ поведінки людей в господарсько-економічній царині, що саме дозволяє робити філософія, людство може порекомендувати для ефективного використання речі та методи, які можуть дати той самий ідеальний баланс між базисом та надбудовою, або матеріальними та духовними інтересами людини.

Саме тому філософія має такий значний вплив на господарсько-економічний сегмент суспільства навіть зараз, тому що саме вона створює можливості для детального вивчення, розуміння та остаточного осмислення цих надскладних базисних процесів, які складають її класичний зміст з моменту виникнення як теорії та демонструють незнищенну затребуваність суспільства на практиці.

Список використаних джерел

1. Лобачёва Е. Н. Экономические воззрения в античном обществе / под редакцией Е. Н. Лобачевой. 3-е изд., перераб. и доп. Москва : Издательство «Юрайт», 2015. 241 с.

2. Полякова Н. Б. *Философия и экономика: аспекты взаимодействия*. 3-е изд. Ижевск: *Вестник Удмуртского университета. Серия «Философия. Психология. Педагогика»*. 2015. №14.

3. Ільїн В. В. *Філософія економіки // Велика українська енциклопедія*. Київ, 2019. URL: <https://vue.gov.ua> (дата звернення 27.02.2021).

Швець В. О., здобувачка вищої освіти 2 курсу гр. ПУА-191
Науковий керівник – **Киселиця С. В.**, к. філос. н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

РОЗВИТОК КРЕАТИВНОСТІ МЕНЕДЖЕРА КРИЗЬ ПРИЗМУ ЖИТТЄВОЇ МУДРОСТІ

Філософія – наука, яка вивчає першопричини сутнісного і вічного. Для мене, як людини, яка цікавиться питаннями людської унікальності, досить важливо зрозуміти процеси, які відбуваються поза межами нашого безпосереднього спостереження, адже світ набагато ширший, ніж ми навіть собі уявляємо. Кожен бачить саме те, що хоче побачити та розуміє те, до чого прагне. Протягом життя ми накопичуємо навички, знання, які так чи інакше допомагають нам розбудовувати своє життя та існувати за законами Всесвіту. Мудрість людини – саме те духовне багатство, що накопичується протягом всього життя. Знання і досвід формують підґрунтя, на яке можна цілком покласти у вирішенні нагальних питань.

Науковці твердять, що мудрість це – володіння знанням і досвідом, обачністю та інтуїцією зі здатністю, звісно, застосовувати ці якості у повсякденному житті. «Тільки божество може мати всеосяжну мудрість, а людині властиво лише прагнути до неї», – дещо пафосно, але, загалом, справедливо стверджував давньогрецький філософ Піфагор. Я погоджуюсь з цим висловлюванням, бо, дійсно, людина все своє життя прагне до того, щоб досягнути все, що просто неможливо. Світ – неосяжний, а отже, і знання нескінченні. На мою думку, мудрість людини проявляється не в тому, скільки вона знає, а в тому, скільки вона ще хоче пізнати. Знати причини – це те, що допоможе краще пізнавати світ та знайти своє місце в ньому. Мудрість людини може стати головною перевагою в її професійній діяльності. Так, наприклад, для того, щоб стати успішним керівником, треба вміти вчасно приймати ефективні рішення та досягати результату, необхідно завжди покладатися на знання, на власний і загальноцивілізаційний досвід. Мудра людина досліджує першопричини, проводить аналогії з минулим аби висунути обґрунтовану гіпотезу, бере відповідальність на себе.

Наполегливий шлях до пізнання та самопізнання дозволяє відкривати нам нові горизонти. Креативний менеджмент – один із них. Новітній підхід до розв'язання проблем людського буття зробив цей процес цікавим та ефективним. Якщо людина розуміється на своїх здібностях та вподобаннях, то це дозволяє їй досягти високих результатів у конкретному виді діяльності, будь-то література, живопис, математика, мистецтво. Кожен із нас має творчий потенціал, який важливо розвивати. Творчий потенціал – складова трудового потенціалу, що характеризує здібності людини та її активність щодо генерації нових ідей та їх своєчасної реалізації, наукових винаходів та розробок. Це сила, що рухає людиною та допомагає динамічно розвивати свою креативність та соціальну активність.